Lietas arhīva Nr. AA43-0275-22/2
ECLI:LV:ADAT:2022:0427.A420153521.14.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2022.gada 27.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente Una Mihailova, tiesneši Karina Krastiņa un Ojārs Priedītis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par nemantiskā kaitējuma 10 000 *euro* un mantisko zaudējumu 30 *euro* atlīdzinājumu par Jelgavas cietuma prettiesisko faktisko rīcību, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 2.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) 2021.gada 26.janvāra lēmumu Nr.N-1.13-J/3292 atzīta par prettiesisku Jelgavas cietuma administrācijas faktiskā rīcība, ievietojot /pers. B/ laika posmā no 2020.gada 11.janvāra līdz 21.janvārim Jelgavas cietuma 8.vienības kamerā Nr.209 un laikposmā no 2020.gada 14.februāra līdz 14.oktobrim kamerā Nr.308, kurās nebija nodrošināts pietiekams dabiskais apgaismojums.

[2] Ar Pārvaldes 2021.gada 4.marta lēmumu Nr.N-1-2021-03049 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atteikts /pers. B/ atlīdzināt nemantisko kaitējumu 10 000 *euro* un mantisko kaitējumu 3 0 *euro* un uzdots Jelgavas cietuma administrācijai nekavējoties atvainoties /pers. B/ par Jelgavas cietuma administrācijas prettiesisko faktisko rīcību. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Jelgavas cietuma 8.vienības kamerā Nr.209 un kamerā Nr.308 (turpmāk – strīdus kameras) nebija nodrošināts pietiekams dabiskā apgaismojuma līmenis.

[2.2] 2020.gadā /pers. B/ vērsās Jelgavas cietuma Medicīnas daļā ar lūgumu nodrošināt viņam acu ārsta konsultāciju, jo esot pasliktinājusies redze. 2020.gada 14.septembrī oftalmologs /pers. B/ noteica diagnozi *os.Miopia I.* /pers. B/ bija ieteikts vērsties optikas salonā, lai pasūtītu un izgatavotu brilles. 2020.gada 9.oktobrī /pers. B/ par viņa personīgajiem līdzekļiem izgatavotas brilles.

[2.3] Jelgavas cietuma Medicīnas daļas vadītājs norādīja, ka /pers. B/ konstatētie redzes traucējumi nevarētu būt saistīti ar uzturēšanas apstākļiem, būtiskākā loma ir iedzimtībai, un svarīga loma – vecuma radītajām izmaiņām.

[2.4] Pārvalde nekonstatēja cēloņsakarību starp /pers. B/ sūdzībām par redzes pasliktināšanos, tajā skaitā briļļu iegādāšanos, un nepietiekamu dabisko apgaismojumu strīdus kamerās. /pers. B/ nav tiesību saņemt mantiskā zaudējuma atlīdzinājumu 30 *euro*.

[2.5] No Pārvaldes 2021.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1.13-J/3292 izriet, ka, lai arī dabiskā apgaismojuma ieplūde strīdus kamerās bija samazināta, toties to kompensēja mākslīgais apgaismojums.

[2.6] Kameras Nr.209 kopējā platība ir 15,86 m^2, tā bija nodrošināta ar pieplūdes un nosūces ventilāciju, ventilācijas sistēmas bojājumi nebija konstatēti. Kameras Nr.308 kopējā platība ir 16,10 m^2, tā arī bija aprīkota ar nosūces un pieplūdes ventilāciju, un ventilācijas sistēmas bojājumi netika konstatēti. Abās minētajās kamerās /pers. B/ atradās viens.

[2.7] Pārvalde secināja, ka dabiskā apgaismojuma nepietiekamība laika posmā no

2020.gada 11.janvāra līdz 21.janvārim kamerā Nr.209 un laika posmā no 2020.gada 14.februāra līdz 14.oktobrim kamerā Nr.308 nav radījusi būtisku (smagu) /pers. B/ cilvēktiesību aizskārumu, jo strīdus kamerās bija nodrošināts pietiekams mākslīgais apgaismojums un ventilācija, kā arī pietiekama platība.

[2.8] Uzturēšanas apstākļi kamerā tieši nav saistīti ar iestādes darbību vai bezdarbību, jo kamerā pietiekams dabiskais apgaismojums netika nodrošināts attiecīgā Jelgavas cietuma korpusa plānojuma un konstruktīvā risinājuma dēļ.

[2.9] Nav pamatots /pers. B/ arguments, ka Jelgavas cietuma administrācija tīši ir ievietojusi /pers. B/ kamerās, kuras netiek nodrošināts pietiekams dabisks apgaismojums.

[2.10] Ņemot vērā to, ka Pārvalde nekonstatēja būtisku (smagu) cilvēktiesību pārkāpumu, nenodrošinot /pers. B/ pietiekamu dabisku apgaismojumu strīdus kamerās, Pārvalde atzina, ka nemantiskā kaitējuma patstāvīgs atlīdzinājums var būt Jelgavas cietuma administrācijas rakstveida atvainošanās.

[3] /pers. B/ iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par nemantiskā kaitējuma 10 000 *euro* un mantisko zaudējumu 30 *euro*, atlīdzinājumu par Jelgavas cietuma prettiesisko faktisko rīcību. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Pārsūdzētais lēmums ir pretrunā Administratīvā procesa likuma 2.pantā ietvertajam pamatmērķim un jēgai.

[3.2] Pārvalde pārsūdzētajā lēmumā nav piemērojusi procesuālās un materiālās tiesību normas, kas nosaka kaitējuma atlīdzināšanas veida pamatu un kritēriju, kā arī Pārvalde nav identificējusi cilvēktiesību kritēriju konkrētajās publiski tiesiskajās attiecībās starp valsti un /pers. B/.

[3.3] Vienlaicīgi ir iestājušies visi priekšnosacījumi, proti, ir konstatēts pieteicēja tiesību aizskārums un iestādes prettiesiska bezdarbība, kuras rezultātā (cēloniskajā sakarā) ir radīts kaitējums. Līdz ar to ir pierādīta cēloņsakarība starp Jelgavas cietuma administrācijas prettiesisko rīcību un tās radītajām sekām /pers. B/ veselībai – redzes bojājumiem.

[3.4] Jelgavas cietuma priekšnieks ar lēmumu pakļauj /pers. B/ spīdzināšanai un necilvēcīgai attieksmei pēc saviem personiskiem ieskatiem.

[3.5] /pers. B/ nav izplatīts redzes defekts kā to norāda Pārvalde, līdz ar to nākas secināt, ka Pārvalde vilto pierādījumus un dokumentus. Tādējādi pārsūdzētais lēmums ir prettiesisks, neatbilst faktiskajiem (patiesajiem) apstākļiem.

[3.6] Tieši ar notiesāto izvietošanas komisijas lēmumu /pers. B/ pārveda no labākiem sadzīves apstākļiem – no Soda izolatora korpusa, kur logi vērsti tieši uz āru, nevis uz norobežojošo gaiteni – uz sliktākiem. No cietuma administrācijas puses piemērota atšķirīga attieksme pret ieslodzītajiem.

[3.7] Loga parametri dzīvojamā kamerā neatbilst Ministru kabineta 2015.gada 30.jūnija noteikumu Nr.340 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 211-15 „Dzīvojamās ēkas”” 40.punktam.

[3.8] /pers. B/ vairāku gadu laikā (tai skaitā no 2003.gada 13.maija atrodoties Jelgavas cietumā) radītas smagas fiziskas un morālas ciešanas, visu laiku nākas dzīvojot patstāvīgās bailēs par savu veselību. Jāņem vērā, ka veselības aprūpe (briļļu iegāde) jāveic par personīgiem līdzekļiem.

[3.9] Pārvalde nav piemērojusi restitūcijas atlīdzinājuma veidu kā to paredz Administratīvā procesa likuma 94.panta ceturtā daļa.

[3.10] Arī Tiesībsargs ir atzinis, ka Jelgavas cietumā režīms un uzturēšanās apstākļi nav atbilstoši cilvēktiesību prasībām.

[3.11] Pārvalde un Jelgavas cietums neveic nevienu pasākumu, lai novērstu ilgstošu /pers. B/ cilvēktiesību pārkāpumu, kas izpaužas kā nenodrošināšana Jelgavas cietuma 4.korpusa dzīvojamās kamerās ar dienas gaismu un dabisko gaisa plūsmas ieplūdi.

[3.12] Ir konstatējams Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 3.panta un Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 95.panta smags materiālo elementu pārkāpums, proti, būtisks smags cilvēktiesību pārkāpums, kas izpaudies kā ilgstošā periodā turēšana prettiesiskos apstākļos un fiziskās veselības – redzes – graušana, kuros ir pārsniegts neizbēgamais (likumīgais) ciešanu līmenis, kas raksturīgs ieslodzījumam.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 2.septembra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējam ar iestādes prettiesisko faktisko rīcību, strīdus kamerās nenodrošinot pietiekamu dabisko apgaismojumu, ir nodarīts tāds nemantiskais kaitējums, kas būtu atlīdzināms naudā, kā arī atlīdzināms mantiskais zaudējums.

[4.2] Tiesa nekonstatēja, ka tieši ar iestādes prettiesisko faktisko rīcību, nenodrošinot strīdus kamerās pietiekamu dabisko apgaismojumu, pieteicējam būtu radīts (izraisīts) kaitējums veselībai – konstatētais redzes traucējums.

[4.3] Tiesa atzina, ka pieteicēja apgalvojumi par dabiskā apgaismojuma nepietiekamību un tās negatīvo ietekmi uz redzi netiek pamatoti ar kādiem objektīvi pārbaudāmiem apstākļiem (piemēram, autoritatīviem viedokļiem attiecīgā medicīnas jomā vai kompetentas institūcijas slēdzienu par sniegtās medicīniskās palīdzības kvalitāti). Apstiprinājumu šādām bažām tiesa neatrada arī vispārpieejamos interneta avotos par miopiju jeb tuvredzību, kas saistāma ar

iedzimtību, un tikai pie noteiktiem apstākļiem tā progresē. Tātad, iepazīstoties ar šādas diagnozes izraisošiem cēloņiem, tiesa secināja, ka nepietiekams dabiskais apgaismojums pats par sevi nav šādu fizioloģisko izmaiņu acīs izraisošais faktors.

[4.4] Līdz ar to tiesa neatzina, ka šāda situācija (atrašanās strīdus kamerās nepietiekama dabiskā apgaismojuma apstākļos, bet esot pietiekamam mākslīgajam apgaismojumam) varēja izraisīt pieteicējam veselības problēmas (redzes pasliktināšanos) un radīt smagu veselības kaitējumu Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Atlīdzināšanas likums) Atlīdzināšanas likuma 14.panta ceturtās daļas izpratnē.

[4.5] Tiesa secināja, ka izskatāmajā lietā norādītie apstākļi nav uzskatāmi par tādiem, lai konstatētu /pers. B/ veselībai nodarītu kaitējumu, kas būtu atlīdzināms /pers. B/ norādītajā apmērā, un ka cita veida un lielāka apmēra atlīdzinājuma noteikšanai, nekā tas ir noteikts pārsūdzētajā lēmumā, nav pamata.

[4.6] Tiesa atzina, ka pārsūdzētajā lēmumā ir noteikts atbilstīgs atlīdzinājums pieteicējam konstatētajam tiesību aizskārumam.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 2.septembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, tajā norādot turpmāk minētos argumentus.

[5.1] Tiesa lietas izspriešanas ietvaros ir pārkāpusi materiālās tiesību normas.

[5.2] Pārvalde ir iesniegusi tiesai nepatiesus pierādījumus – fotoattēlus.

[5.3] Pārvalde slēpj faktu, ka pieteicējs Jelgavas cietuma administrācijai ir iesniedzis sūdzību par nepietiekamu mākslīgo apgaismojumu.

[5.4] Pēc ārsta-konsultanta (okulista) slēdziena par redzes pasliktināšanos pieteicēja kamerā Nr.308 tika uzstādīts papildu mākslīgais apgaismojums – galda lampa. Taču tas izdarīts pēc tam, kad redze jau bija pasliktinājusies.

[5.5] Tiesa nav ņēmusi vērā pieteicēja patieso veselības stāvokli, kas norāda uz to, ka tā nevar būt miopija abām acīm. Tiesai objektīvās izmeklēšanas ietvaros ir jānosaka ekspertīze pieteicēja veselības traucējumu – redzes pasliktināšanas – noteikšanai.

[5.6] Uzturēšanas apstākļi cietumā, uz kuriem atsaucas pieteicējs, nemainījās arī pēc iesnieguma izskatīšanas iestādē un turpinājās tiesvedības laikā. Tiesai, pārbaudot pieteicēja norādītos faktus, ir pamats atzīt pārkāpumu par ilgstošu un vērtēt arī laika posmu pēc apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas.

[5.7] Jelgavas cietuma atzītais fakts, ka strīdus kamerā ir nepietiekošs dabiskais apgaismojums, kā arī pieteicēja redzes bojājumi – ir konstatējami apstākļi par neatbilstošiem uzturēšanas apstākļiem ieslodzījuma vietā.

[5.8] Pieteicējs nevar būt līdzatbildīgs strīdus situācijā.

[6] Pārvalde paskaidrojumā par pieteicēja apelācijas sūdzību to neatzina, pamatojoties uz jau lietā sniegtajiem paskaidrojumiem, papildus norādot, ka lietas ietvaros Pārvalde sazinājās ar Jelgavas cietuma administrāciju un atkārtoti guva apliecinājumu, ka lietas materiālos esošā fototabula un tajā atspoguļotā informācija un faktiskie apstākļi atbilst apstākļiem strīdus kamerās.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un lietas dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav strīda, ka strīdus kamerās nebija nodrošināts pietiekams dabiskais apgaismojums. To ir atzinusi Pārvalde. Lietā ir strīds, vai konkrētā Jelgavas cietuma prettiesiskā rīcība ir pietiekams pamats nemantiskā kaitējuma atlīdzinājuma

piešķiršanai pieteicējam naudas izteiksmē.

Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi secināja, ka nav pamata uzskatīt, ka pastāv jebkāda cēloņsakarība starp pieteicēja redzes traucējumu esību (pasliktināšanos) un nepietiekamu dabisko apgaismojumu strīdus kamerās.

Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, izvērstāku argumentu izklāstu nenorādot.

Administratīvā apgabaltiesa atkārtoti nenorāda motivāciju to apelācijas sūdzībā minēto argumentu noraidīšanai, kuri minēti pieteikumā un kuru noraidīšanai ir sniegta motivācija pirmās instances tiesas spriedumā.

[9] Attiecībā uz pieteicēja iebildumiem apelācijas sūdzībā, ka Pārvalde ir iesniegusi tiesai nepatiesus pierādījumus – Pārvaldes paskaidrojumam pievienotos fotoattēlus (*lietas 1.sējuma 129.–132.lapa*) –, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs nav norādījis, kāpēc viņš uzskata, ka Pārvaldes iesniegtie pierādījumi ir nepatiesi, un kā apstāklis, ka šie fotoattēli neataino faktisko situāciju, var ietekmēt pieteicēja norādīto kaitējumu, ņemot vērā to, ka Pārvalde ar 2021.gada 26.janvāra lēmumu Nr.N?1.13-J/3292 noraidīja pieteicēja iebildumus par nepietiekamu mākslīgo apgaismojumu pie galda kamerā Nr.308, bet pieteicējs šo lēmumu nepārsūdzēja.

[10] Pieteicējs apelācijas sūdzībā norādīja, ka Pārvalde slēpj faktu, ka pieteicējs Jelgavas cietuma administrācijai ir iesniedzis sūdzību par nepietiekamu mākslīgo apgaismojumu.

Apgabaltiesa no lietas materiāliem, konkrēti, no Jelgavas cietumā reģistrētajiem pieteicēja iesniegumiem laika posmā no 2019.gada 14.oktobra līdz 2020.gada 4.decmebrim (*lietas 1.sējuma 67.–70.lapa*), konstatē, ka pieteicējs Jelgavas cietuma administrācijai nav iesniedzis sūdzību par to, ka kamerās netiek nodrošināts pienācīgs mākslīgais apgaismojums. Pieteicējs tiesai nav sniedzis ticamu un pārbaudāmu informāciju, kas apliecinātu, ka Pārvalde ir slēpusi faktu par šādu sūdzību iesniegšanu.

[11] Lai gan pieteicējs pretenzijas pret nepietiekamu mākslīgo apgaismojumu nenorādīja, apgabaltiesa papildus pārliecinājās, ka strīdus kamerās tiek izmantoti apgaismes ķermeņi, kuri nodrošina pietiekamu mākslīgo apgaismojumu, konkrēti, divi dienas gaismas gaismekļi ar divām dienas gaismas spuldzēm, kura katra ir 36 W ar gaismas atdevi 3350 lūmeni (*lietas 223.lapa*).

Apgabaltiesa konstatē, ka normatīvie akti neregulē mākslīgā apgaismojuma normas dzīvojamās telpās. Savukārt Ministru kabineta 2009.gada 28.aprīļa noteikumi Nr.359 „Darba aizsardzības prasības darba vietās" cita starpā apstiprina iekštelpu apgaismojuma līmeņus atkarībā no darba vietas un darba veida. Tā, piemēram, darba vietas atpūtas telpās minimālais apgaismojuma līmenis virs darba zonas noteikts 100 luksi.

Apgaismojums ir vienāds ar 1 luksu, ja 1 lūmens gaismas plūsmas vienmērīgi izdalās pa laukumu 1 m^2 platībā (*http://www.latled.lv/lv/LED-katalogs/derigi_zinat/149.html*, skatīts 2021.gada 25.oktobrī).

Attiecīgi telpa, kura atbilst kameras Nr.209 kopējai platībai 15,86 m^2 (*lietas 13.lapas otra puse*), kā minimums, būtu jānodrošina ar gaismas plūsmu 1587 lūmeni (100 luksus telpā nodrošina gaismas plūsma, kas atbilst telpas platībai x 100), un telpa, kura atbilst kameras Nr.308 kopējai platībai 16,10 m^2 (*lietas 13.lapas otra puse*) būtu jānodrošina ar gaismas plūsmu 1610 lūmeni.

Atbilstoši Pārvaldes sniegtajai informācijai vienas dienasgaismas 36 W spuldzes gaismas plūsma ir 3350 lūmeni. Tā kā kamerā bija četras šādas spuldzes un telpas konfigurācija

nodrošināja, ka gaismas plūsma izdalās vienmērīgi, apgabaltiesa secina, ka dabiskā apgaismojuma trūkumu strīdus kamerās kompensēja pietiekams mākslīgais apgaismojums.

[12] Attiecībā uz pieteicēja apelācijas sūdzībā norādīto, ka pieteicējam papildu mākslīgais apgaismojums – galda lampa – kamerā Nr.308 tika uzstādīts pēc ārsta-konsultanta (okulista) slēdziena par redzes pasliktināšanos, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

No lietas materiāliem apgabaltiesa nekonstatē, ka papildu mākslīgais apgaismojums būtu uzstādīts pēc ārsta-konsultanta (okulista) slēdziena, jo lietas materiāliem pievienotajos ārsta slēdzienos (*lietas 1.sējuma 28., 65. un 66.lapa*) šāds ieteikums nav norādīts. Pārvalde paskaidrojumos (*lietas 1.sējuma 223.lapa*) norādīja, ka papildu spuldze virs galdiņa tika ierīkota pēc pieteicēja lūguma. Tāpēc, apgabaltiesas vērtējumā, pieteicēja iebildums, ka redzes pasliktināšanās varētu būt saistīta ar nepietiekamu mākslīgo apgaismojumu, neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem.

[13] Attiecībā uz pieteicēja uzturēšanos kamerā Nr.209 apgabaltiesa papildus konstatē, ka pieteicējs minētajā kamerā uzturējās laika posmā no 2020.gada 11.janvāra līdz 21.janvārim.

Savukārt ar Administratīvās apgabaltiesas 2021.gada 27.oktobra spriedumu lietā Nr.A420197020 (stājies spēkā 2021.gada 15.decembrī) atzīts, ka dabiskā apgaismojuma nepietiekamība, pieteicējam uzturoties kamerā Nr.209 laika posmā no 2019.gada 30.jūlija līdz 2020.gada 10.janvārim, pati par sevi nesasniedza minimālo bardzības līmeni, lai konstatētu spīdzināšanas un cietsirdīgas vai pazemojošas izturēšanās aizlieguma pārkāpumu, un ka dabiskā apgaismojuma trūkumu kompensēja pietiekams mākslīgais apgaismojums un ventilācija, par kuru trūkumu vai neatbilstību pieteicējs nav sūdzējies. Šajā lietā pieteicējs kā uz nemantiskā kaitējuma pamatu norādīja iespējamo D vitamīna trūkumu pieteicēja organismā un sekas, ko šī hipovitaminoze var izraisīt.

Apgabaltiesa konstatē, ka šajā lietā pārbaudāmajos apstākļos pieteicējs kamerā Nr.209 uzturējās tikai 10 dienas. Savukārt apgabaltiesa lietā Nr.A420197020 nekonstatēja, ka iepriekšējā gada laikā pieteicēja uzturēšanās kamerā Nr.209 radīja pieteicējam nemantisko kaitējumu, kas būtu atlīdzināms naudā. Apgabaltiesa šajā lietā arī nekonstatē tādus apstākļus, kas būtu būtiski mainījušies kamerā Nr.209 kopš administratīvajā lietā Nr.A420197020 pārbaudītajiem apstākļiem. Tāpēc apgabaltiesa neatzīst, ka pieteicēja uzturēšanās kamerā Nr.209 laika posmā no 2020.gada 11.janvāra līdz 21.janvārim varēja radīt pieteicējam tiesības uz tādu nemantisko kaitējumu, kas būtu atlīdzināms naudā.

[14] Pieteicējs apelācijas sūdzībā norādīja, ka pirmās instances tiesa lietas izspriešanas ietvaros ir pārkāpusi materiālo tiesību normas, proti, Satversmes 1., 82.pantu, 92.panta pirmo un trešo teikumu, likuma „Par tiesu varu" 3.pantu, 7.panta pirmo daļu, 17., 25.[1] pantu, Administratīvā procesa likuma 149.pantu, 150.panta pirmo daļu, 152.panta pirmo daļu, 154.pantu, Atlīdzināšanas likuma 1.panta pirmo daļu, 4.pantu, 6.panta pirmo daļu, 7.panta pirmo daļu, 11.panta trešo daļu, 14.panta pirmo daļu un Civillikuma 5., 1635., 1773. un 1779.pantu.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs apelācijas sūdzībā ir atreferējis tiesību normas, kas nosaka tiesību principus, nosaka atlīdzinājuma piešķiršanas pamatu, nosaka tiesas kompetenci, zaudējumu atlīdzināšanas principus Civillikumā. Apgabaltiesa nekonstatē, ka pirmās instances tiesa būtu pieļāvusi materiālo vai procesuālo tiesību normu pārkāpumus. Apstāklis, ka pieteicējs nepiekrīt pirmās instances tiesas izdarītajiem secinājumiem un lietas apstākļu novērtējumam, nenorāda uz to, ka pirmās instances tiesa būtu pieļāvusi pārkāpumus tiesību normu piemērošanā.

[15] Attiecībā uz pieteicēja iebildumiem apelācijas sūdzībā, ka pieteicēja veselības

stāvoklis, ka viņš ar kreiso aci labi redz tuvumā, bet slikti tālumā, savukārt ar labo aci – labi redz tālumā, bet slikti – tuvumā, norāda uz to, ka pieteicējam nevar būt miopija abām acīm, apgabaltiesa norāda, ka pieteicējam diagnozi *os.Miopia* tika noteicis ārsts – oftalmologs (*lietas 1.sējuma 28.lapa*). Pārvaldei nav tiesību pārbaudīt ārstniecības personas izdarītos secinājumus. Savukārt, kā pamatoti norādīja pirmās instances tiesa, no publiski pieejamās informācijas interneta tīmekļvietnēs izriet, ka miopijas izveidošanās netiek saistīta ar cilvēka uzturēšanos nepietiekama dabiskā apgaismojuma apstākļos. Līdz ar to apgabaltiesa norāda, ka situācijā, kad pieteicēja ir konstatēta diagnoze *os.Miopia I*, nav konstatējama cēloņsakarība starp pieteicēja redzes pasliktināšanos un nepietiekamu dabisko apgaismojumu strīdus kamerās. Savukārt ārstniecības personas diagnozes pareizību pieteicējam ir tiesības pārbaudīt Veselības inspekcijā. Attiecīgi šajā lietā tiesai nav pamata noteikt ekspertīzi pieteicēja veselības traucējumu – redzes pasliktināšanas – noteikšanai, jo pareizas diagnozes noteikšana ir saistīta ar ārstniecības personu darbības pārbaudi.

[16] Ņemot vērā to, ka tiesa secināja, ka dabiskā apgaismojuma nepietiekamība nav radījusi būtisku (smagu) pieteicēja cilvēktiesību aizskārumu un ka nav konstatējama cēloņsakarība starp pieteicēja redzes pasliktināšanos un nepietiekamu dabisko apgaismojumu strīdus kamerās, apgabaltiesa uzskata, ka apstāklim, cik ilgstoši pieteicējam ir radītas neērtības saistībā ar nepietiekamu dabiskā apgaismojuma līmeni Jelgavas cietumā, nav izšķirošas nozīmes atlīdzinājuma noteikšanai naudas izteiksmē.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309.pantu un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. B/ pieteikumu par nemantiskā kaitējuma 10 000 *euro* un mantisko zaudējumu 30 *euro* atlīdzinājumu par Jelgavas cietuma prettiesisko faktisko rīcību.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente	(*personiskais paraksts*)	U.Mihailova
Tiesneši	(*personiskais paraksts*)	K.Krastiņa
	(*personiskais paraksts*)	O.Priedītis